

Lieta C-166/20

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2020. gada 22. aprīlis

Iesniedzējtiesa:

Lietuvos vyriausioji administracinis teismas (Lietuva)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 8. aprīlis

Prasītāja:

BB

Atbildētāja:

Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija (Lietuvas
Republikas Veselības ministrija)

Pamatlietas priekšmets

Strīds par atteikumu atzīt prasītājas farmaceita profesionālo kvalifikāciju, kas iespējams iegūta vairākās Eiropas Savienības dalībvalstīs.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamatojums

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (turpmāk tekstā – “Direktīva 2005/36/EK”), Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk tekstā – “LESD”) 45. un 49. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 15. panta, kā arī LESD 267. panta trešās daļas interpretācija un piemērošana.

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Direktīvas 2005/36/EK 10. panta b) punkts, lasot to kopsakarā ar šīs direktīvas mērķi, kas minēts tās 1. pantā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams situācijā, kurā persona nav ieguvusi kvalifikāciju apliecinošu dokumentu, jo šī persona vajadzīgās prasības, lai iegūtu profesionālo kvalifikāciju, iespējams ir izpildījusi vairākās Eiropas Savienības dalībvalstīs, nevis tikai vienā dalībvalstī? Vai šādā situācijā, kurā persona nav ieguvusi kvalifikāciju apliecinošu dokumentu, jo šī persona vajadzīgās prasības, lai iegūtu profesionālo kvalifikāciju, iespējams ir izpildījusi vairākās Eiropas Savienības dalībvalstīs, nevis tikai vienā dalībvalstī, Direktīvas 2005/36/EK III sadaļas I nodaļa (Vispārējā sistēma apmācības apliecinājumu atzīšanai) ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to iestādei, kas nodarbojas ar kvalifikāciju atzīšanu, ir uzlikts pienākums izvērtēt visu personas to iesniegto dokumentu saturu, kas var apliecināt profesionālo kvalifikāciju, un to, vai šie dokumenti atbilst uzņēmējā dalībvalstī noteiktajām prasībām profesionālo kvalifikāciju iegūšanai, un ja nepieciešams piemērot kompensācijas pasākumus?

2. Vai tādā situācijā kā pamatlietā, kurā prasītāja iespējams ir izpildījusi vajadzīgās prasības, lai iegūtu farmaceita profesionālo kvalifikāciju Direktīvas 2005/36/EK III nodaļas 7. sadaļas 44. punkta mērķiem, taču šīs prasības ir izpildītas vairākās Savienības dalībvalstīs, nevis tikai vienā, un līdz ar to prasītājai nav profesionālo kvalifikāciju apliecinoša dokumenta, kas paredzēts Direktīvas 2005/36/EK V pielikuma 5.6.2. punktā, LESD 45. un 49. pants un Hartas 15. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir uzlikts pienākums izvērtēt prasītājas profesionālo apmācību un salīdzināt to ar uzņēmējā dalībvalstī pieprasīto profesionālo apmācību, un arī izvērtēt to iesniegto dokumentu saturu, kas var apliecināt profesionālo kvalifikāciju, un to, vai šie dokumenti atbilst uzņēmējā dalībvalstī noteiktajām prasībām profesionālo kvalifikāciju iegūšanai, un ja nepieciešams piemērot kompensācijas pasākumus?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

LESD 45. panta 1.–3. punkts un 49. pants.

Hartas 15. panta 1. un 2. punkts.

Direktīvas 2005/36/EK 1. pants, 3. panta 1. punkta c) apakšpunkts, 10. panta b) punkts, 11., 13., 14., 21., 24. un 44. pants un V pielikuma 5.6.2. punkts.

Atbilstošās valsts tiesību normas

Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo (Lietuvos Republikas likums par reglamentēto profesionālo kvalifikāciju atzīšanu), redakcijas, kas spēkā no 2014. gada 31. janvāra (turpmāk tekstā – “likums”), 1. panta 1. punktā ir paredzēts:

1. Šis likums nosaka principus un mehānismus Eiropas Savienības (turpmāk tekstā – “ES”) pilsoņu, Eiropas Ekonomikas zonas (turpmāk tekstā – “EEZ”) valstu pilsoņu un Šveices Konfederācijas pilsoņu profesionālās kvalifikācijas, kas *iegūta* ES, EEZ un Šveices Konfederācijā, atzīšanai, izveido administratīvo sadarbību un nodrošina, ka personām, kuras ieguvušas profesionālo kvalifikāciju *citā dalībvalstī*, ir tādas pašas tiesības kā Lietuvas Republikas pilsoņiem, lai vai nu kā pašnodarbinātas personas, vai kā darbinieki, veiktu darbību reglamentētā profesijā Lietuvas Republikā.

Likuma 10. panta (Vispārējā sistēma apmācības apliecinājumu atzīšanai) 2. punktā ir paredzēts:

“Šīs nodaļas noteikumi attiecas uz visām reglamentētajām profesijām, izņemot šā likuma III sadaļas II un III nodaļā minētajām reglamentētajām profesijām [un] ja persona īpašu un izņēmuma iemeslu dēļ neatbilst šajās nodaļās paredzētajiem nosacījumiem:

[..]

2) attiecībā uz ārstiem ar pamatapmācību, specializētiem ārstiem, vispārējās aprūpes māsām, zobārstiem, veterinārārstiem, vecmātēm, farmaceitiem un arhitektiem, ja persona neatbilst prasībām attiecībā uz faktisku un likumīgu profesionālo darbību, kas minēta šā likuma 19., 23., 29., 33., 35., 39. un 45. pantā.”

Lietuvas Republikas izglītības un zinātnes ministra 2015. gada 23. jūlija Rīkojumā Nr. V-802 “Farmācijas studiju apraksta apstiprināšana” (turpmāk tekstā – “Rīkojums Nr. V-802”), ir noteikts:

“3. Studiju programmas farmācijas jomā iespējams apgūt augstākās izglītības koledžās kā pirmā līmeņa bakalaurs profesionālās studijas vai universitātēs kā integrētās studijas.

[..]

11. Integrētā studiju programma farmācijas jomā ir veltīta pamatstudijām šajā jomā, kuru pabeidzot šajā jomā tiek piešķirts maģistra grāds un farmaceita kvalifikācija. Maģistra grāds farmācijā ir apliecinājums tam, ka persona var veikt farmācijas darbības un zinātniskos pētījumus un turpināt doktorantūras studijas universitātē izvēlētajā specialitātē.

[..]

14. Farmaceita kvalifikāciju apliecinošs dokuments apliecina vismaz piecu gadu apmācības, lai kļūtu par farmaceitu, pabeigšanu, tostarp šādas minimālās prasības:

14.1. četru gadu teorētisko un praktisko apmācību pilna laika studijās universitātē vai līdzvērtīgā augstākās izglītības iestādē, vai universitātes pārraudzībā:

14.2. sešus mēnešus ilga stažēšanās publiski pieejamā aptiekā vai slimnīcā personas, kas atbildīga par farmācijas darbībām, uzraudzībā.”

Īss pamatlīstas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Prasītāja ir pabeigusi četru gadu farmācijas studijas Hadersfildas universitātē [*University of Huddersfield*] (Apvienotā Karaliste) un 2013. gada 18. jūlijā ieguvusi maģistra grādu farmācijā, viņa ir arī izgājusi sešu mēnešu praksi aptiekā, kas tika pozitīvi novērtēta un akreditēta.
- 2 Lai saņemtu farmaceita kvalifikāciju Apvienotajā Karalistē ir nepieciešama akadēmiskā izglītība, proti, četri studiju gadi universitātē un divpadsmit mēnešu profesionālā prakse aptiekā. Sarežģīto personisko apstākļu dēļ, prasītājai bija jāatgriežas Lietuvā, līdz ar to viņa nepabeidza savu prakses laikposmu aptiekā Apvienotajā Karalistē.
- 3 *Studiju kokybės vertinimo centras* (Augstākās izglītības kvalitātes novērtēšanas centrs, Lietuva) 2014. gada 23. jūlijā izdeva prasītājai sertifikātu par viņas kvalifikācijas akadēmisko atzīšanu un nolēma atzīt viņas diplomu par līdzvērtīgu maģistra grādam, ko piešķir pēc integrēto farmācijas studiju pabeigšanas Lietuvas Republikā, bet norādīja, ka šis sertifikāts nenozīmē profesionālās kvalifikācijas atzīšanu, jo šādu atzīšanu var piešķirt vienīgi pilnvarotā iestāde, porti, atbildētāja.
- 4 2014. gada 6. augustā prasītāja vērsās pie atbildētājas nolūkā atzīt viņas profesionālo kvalifikāciju. Atbildētāja norādīja, ka prasītājās dokumenti ir pierādījums akadēmiskajai izglītībai, bet nevis profesionālajai kvalifikācijai, un ka nebija skaidrs, kur būtu jāiziet atlikušie seši mēneši prakses (Lietuvā vai Apvienotajā Karalistē).
- 5 2014. gada 5. septembrī prasītāja noslēdza studiju līgumu ar Lietuvas veselības zinātņu universitāti, pamatojoties uz ko viņa izgāja atlikušo sešu mēnešu praksi aptiekā un 2015. gada 27. maijā universitāte šajā ziņā izdeva sertifikātu.
- 6 Prasītāja iesniedza pieteikumu *Valstybinė vaistų kontrolės tarnyba* (Zāļu kontroles valsts aģentūra, Lietuva) farmaceita licences saņemšanai, iesniedzot iepriekš minēto sertifikātu. Šī iestāde neizsniedza farmaceita licenci, pamatojoties uz to, ka Lietuvā nebija iesniegts neviens dokuments, kas apstiprinātu iegūtas profesionālās kvalifikācijas atzīšanu.
- 7 Saņēmusi prasītājas atkārtotu pieteikumu par viņas profesionālās kvalifikācijas atzīšanu, Veselības ministrija ar 2017. gada 24. jūlija Rīkojumu Nr. V-902 “BB profesionālās kvalifikācijas saistībā ar farmaceita darbu Lietuvā atzīšana” (“turpmāk tekstā – “Rīkojums Nr. V-902”) attiecās atzīt prasītājas kvalifikāciju un

informēja viņu par to ar 2017. gada 28. jūlija vēstuli. Rīkojumā Nr. V-902 ir norādīts, ka prasītāja nav ieguvusi farmaceita profesionālo kvalifikāciju Eiropas Savienības dalībvalstī un līdz ar to kvalifikācija netiek atzīta. Vēstulē ir norādīts, ka prasītāja nav iesniegusi atzīšanai vajadzīgos dokumentus.

- 8 Atbildētāja vēstulē arī norādīja, ka Apvienotās Karalistes kompetentā iestāde atbildētāju ir informējusi, ka prasītāja nebija izpildījusi prasības, kas vajadzīgas, lai iegūtu farmaceita profesionālo kvalifikāciju Apvienotajā Karalistē.
- 9 Prasītāja pārsūdzēja atbildētājas rīkojumu Nr. V-902 Apelāciju padomē, kura ar 2017. gada 13. septembra lēmumu atstāja spēkā minēto rīkojumu. Apelācijas padome savu lēmumu pamatoja ar to, ka Direktīva 2005/36/EK un likums, ar ko tā tiek transponēta, attiecas tikai uz personām, kuras profesionālo kvalifikāciju ir ieguvušas citā dalībvalstī un kurām ir kvalifikāciju apliecinošs dokuments, taču prasītāja nav izpildījusi šīs prasības un viņai nevar tikt piemēroti Direktīvā 2005/36/EK paredzētie kompensācijas mehānismi, jo tie var tikt piemēroti tikai personām, kuras ir ieguvušas profesionālo kvalifikāciju un kuru apmācība atšķiras no apmācības, kāda nepieciešama reglamentētajai profesijai uzņēmējā dalībvalstī.
- 10 Prasītāja pārsūdzēja atbildētājas un Apelācijas padomes lēmumus *Vilniaus apygardos administracinis teismas* (Viļņas Administratīvā apgabaltiesa). Prasītāja apgalvoja, ka gan atbildētāja, lemjot par profesionālās kvalifikācijas atzīšanu, gan Apelācijas padome esot rīkojušās formāli, tās abas neesot izvērtējušas prasītājas iesniegto dokumentu, kas pamatoja viņas kvalifikāciju, saturu, nedz arī šo dokumentu atbilstību prasībām, kas nepieciešamas farmaceita profesionālās kvalifikācijas iegūšanas Lietuvā, un ka tās esot ņēmušas vērā tikai dokumentu nosaukumus.
- 11 Ar 2018. gada 27. februāra lēmumu pirmās instances tiesa noraidīja prasītājas prasību kā nepamatotu. Prasītāja par šo nolēmumu iesniedza apelācijas sūdzību iesniedzējtiesā.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma kopsavilkums

Direktīvas 2005/36/EK 10. panta b) punkts

- 12 Direktīva 2005/36/EK būtībā reglamentē situācijas, kurās personas, kas ir ieguvušas profesionālo kvalifikāciju kādā Eiropas Savienības dalībvalstī, vēlas veikt profesionālo darbību citā dalībvalstī. Direktīvas 2005/36/EK 1. pantā ir arī paredzēts, ka šāda kvalifikācija var tikt iegūta vairāk nekā vienā dalībvalstī.
- 13 Saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EK 21. panta, kas ietverts tās III sadaļas III nodaļas “Atzīšana, pamatojoties uz minimālo apmācības nosacījumu saskaņošanu”, 1. sadaļā, 1. punktu, ja personai ir farmaceita kvalifikāciju apliecinošs dokuments, kas iegūts kādā citā Eiropas Savienības dalībvalstī un kas atbilst šīs nodaļas 7. sadaļas 44. panta 2. punktā minētajiem minimālajiem apmācības nosacījumiem,

ikvienai dalībvalstij ir jāatzīst kvalifikācija saskaņā ar automātiskās atzīšanas principu. Direktīvas 2005/36/EK 21. panta 6. punktā ir paredzēti nosacījumi, kas jāizpilda, lai dalībvalsts varētu piešķirt personai tiesības veikt farmaceita profesionālo darbību, proti, ir vajadzīgi kvalifikāciju apliecinājošie dokumenti, kuri minēti Direktīvas 2005/36/EK V pielikuma 5.6.2. punktā un kuri apliecina, ka attiecīgā persona ir ieguvusi 24. panta 3. punktā un 44. panta 3. punktā minētās zināšanas, prasmes un kompetences.

- 14 Direktīvas 2005/36/EK 10. panta b) punktā ir paredzēts, ka šīs direktīvas III sadaļas I nodaļas (“Vispārējā sistēma apmācības apliecinājumu atzīšanai”) tiesību normas var tikt piemērotas arī farmaceitiem, kuri īpašu un izņēmuma iemeslu dēļ neatbilst III sadaļas III nodaļas 21. un 44. pantā paredzētajiem likumīgas profesionālā darbības nosacījumiem.
- 15 Saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EK 10. panta b) punktu farmaceitiem, kas neatbilst prasībām attiecībā uz profesionālo darbību, ir jābūt ieguvušiem pamatapmācību¹. Jēdziens “pamatapmācība” direktīvā nav definēts un līdz ar to nav skaidrs. Līdz ar to tiesa nevar izvērtēt, vai iespējams uzskatīt, ka prasītāja pamatlietā ir ieguvusi pamatapmācību. Ja varētu secināt, ka prasītāja ir izpildījusi šo nosacījumu un viņas gadījumā vispārīgi var tikt piemērota vispārējā sistēma apmācības apliecinājumu atzīšanai, tad būtu piemērojams Direktīvas 2005/36/EK 11. pants par kvalifikācijas līmeņiem, 13. pants par atzīšanas nosacījumiem un 14. pants par kompensācijas pasākumiem. Vispārējās sistēmas apmācības apliecinājumu atzīšanai piemērošana iestādei, kas atbildīga par kvalifikācijas atzīšanu, radītu papildu atbildību.
- 16 Nav strīda par to, ka prasītāja nevienā Eiropas Savienības dalībvalstī nav ieguvusi Direktīvas 2005/36/EK V pielikuma 5.6.2. punktā paredzēto farmaceita kvalifikāciju apliecinājošo dokumentu un līdz ar to nevar atsaukties uz automātiskās atzīšanas principu. Tomēr, pamatojoties uz Direktīvas 2005/36/EK 3. panta 1. punkta c) apakšpunktu, profesionālo kvalifikāciju var apliecināt ne tikai ar kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem, bet arī ar citiem dokumentiem, kas apliecina kompetenci vai pieredzi. No lietas materiāliem izriet, ka prasītāja vairākās dalībvalstīs faktiski ir izpildījusi Direktīvas 2005/36/EK 44. pantā paredzētās prasības farmaceita profesionālās kvalifikācijas iegūšanai un ka tikai tādēļ, ka nav tiesību normu, kas tieši regulētu šādus gadījumus, viņai netika izsniegts farmaceita profesionālās kvalifikācijas apliecinājums un viņai nav tiesību veikt profesionālo darbību.
- 17 Tiesa uzskata, ka prasītāja ir izpildījusi prasības farmaceita profesionālās kvalifikācijas iegūšanai, proti, viņa ir pabeigusi četru gadu profesionālās apmācības kursu un kopā izgājusi divpadsmit mēnešu praksi aptiekā (sešus

¹ Tulkotāja piezīme: iesniedzējtiesa acīmredzami pamatojas uz direktīvas redakciju lietuviešu valodā, jo 10. panta b) punktu lietuviešu valodas redakcijā iespējams saprast tādējādi, ka šajā tiesību normā ietvertā atsauce uz “pamatapmācību” attiecas ne tikai uz ārstiem, bet tostarp arī uz farmaceitiem.

mēnešus Apvienotajā Karalistē un sešus mēnešus Lietuvas Republikā). Tiesa uzskata, ka, ja visas šīs prasības būtu izpildītas vienā vienīgā dalībvalstī, proti, Apvienotajā Karalistē, prasītāja būtu saņēmusi farmaceita kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu, kas saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EK 21. pantā paredzēto automatiskās atzīšanas principu tiktu atzīts Lietuvas Republikā.

- 18 Lietuvas Republikā farmaceita profesionālā kvalifikācija tiek iegūta, pabeidzot piecu gadu integrētās apmācības pilna laika studiju veidā. Ja lietā iesniegtie pierādījumi tiek izvērtēti tikai formāli, tiesai šķiet, ka prasītāja patiesi ir izpildījusi Rīkojumā Nr. V-802 paredzētās prasības: pirmkārt, viņas iegūtā akadēmiskā izglītībā Apvienotajā Karalistē ir atzīta Lietuvā un, otrkārt, viņa ir izgājusi praksi vajadzīgajā apmērā, lai iegūtu farmaceita profesionālo kvalifikāciju.
- 19 Tādējādi prasītāja principā ir izpildījusi vajadzīgās prasības, lai iegūtu farmaceita profesionālo kvalifikāciju Direktīvas 2005/36/EK 44. panta izpratnē, taču uzņēmējā dalībvalstī nav atzīts ka viņai būtu (viņai nav piešķirta) profesionālā kvalifikācija tikai formālu iemeslu dēļ, proti, tādēļ ka prasītājai nav profesionālo kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu. Viņai šādu apliecinājošu dokumentu nav sarežģītu personisko apstākļu dēļ, viņa ir izpildījusi prasības, lai iegūtu farmaceita kvalifikāciju, nevis vienā Eiropas Savienības dalībvalstī, bet gan, izmantojot ES pamatbrīvību, proti, personu brīvu pārvietošanos, divās Eiropas Savienības dalībvalstīs un tagad vēlas veikt farmaceita profesionālo darbību vienā no šīm dalībvalstīm, proti, Lietuvas Republikā.
- 20 Tiesa ir interpretējusi apmācības atzīšanas vispārējās sistēmas noteikumus (spriedumi, 2000. gada 14. septembris, *Hocsman*, C-238/98, EU:C:2000:440, 31.–34. punkts; 1999. gada 8. jūlijs, *Fernández de Bobadilla* (C-234/97, EU:C:1999:367, 33. punkts), taču iesniedzējtiesa nevar ņemt vērā minēto judikatūru šajā lietā atšķirīgo apstākļu dēļ (minētajās lietās personām bija profesionālo kvalifikāciju apliecinājoši dokumenti).

LESD 45. un 49. pants un Hartas 15. pants

- 21 Tā kā vispārējās atzīšanas sistēmu saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK ir paredzēts piemērot tikai noteiktos gadījumos, iesniedzējtiesai rodas jautājums, vai prasītājai ir tiesības pieprasīt profesionālās kvalifikācijas atzīšanu, pamatojoties uz LESD 45. pantu, kurā paredzēta darba ņēmēju pārvietošanās brīvība, un LESD 49. pantu, kurā paredzēta brīvība veikt uzņēmējdarbību, kā arī Hartas 15. panta 1. punktu, saskaņā ar kuru ikvienai personai ir tiesības strādāt un iesaistīties brīvi izvēlētai vai akceptētai profesijā, un Hartas 15. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru ikvienam Savienības pilsonim ir tiesības brīvi meklēt darbu, strādāt un veikt uzņēmējdarbību.
- 22 Saskaņā ar Tiesas judikatūru, valsts tiesību normas, kurās ir paredzēti nosacījumi kvalifikācijas iegūšanai, var apgrūtināt pamatbrīvību īstenošanu, ja attiecīgās valsts tiesību normās netiek ņemtas vērā zināšanas un kvalifikācija, ko attiecīgā persona jau ieguvusi citā dalībvalstī (skat. spriedumus, 1991. gada 7. maijs,

Vlassopoulou, C-340/89, EU:C:1991:193, 15. punkts; 2003. gada 13. novembris, *Morgenbesser*, C-313/01, EU:C:2003:612, 62. punkts, un 2009. gada 10. decembris, *Pešla*, C-345/08, EU:C:2009:771, 36. punkts). Dalībvalstu iestādēm ir jāņem vērā visi attiecīgās personas diplomi, sertifikāti un citi apliecinājošie dokumenti, kā arī atbilstošā pieredze, salīdzinot kompetences, ko apliecina šie dokumenti, ar pieredzi, zināšanām un kvalifikāciju, kas prasīta valsts tiesiskajā regulējumā (skat. spriedumu *Vlassopoulou*, 16. punkts; 2002. gada 22. janvāris, *Dreessen*, C-31/00, EU:C:2002:35, 24. punkts, kā arī spriedumu *Morgenbesser*, 57. un 58. punkts). Salīdzinošās pārbaudes procedūrai ir jāļauj uzņemošās dalībvalsts iestādēm objektīvi pārliecināties, ka ārvalstu diploms apliecina, ka tā īpašniekam ir zināšanas un kvalifikācijas, kas ir ja ne identiskas, tad vismaz līdzvērtīgas tām, kuras apliecina valsts diploms. Šī ārvalstu dokumenta līdzvērtīguma pārbaude ir jāveic, tikai ņemot vērā personas, kam tas izsniegts, zināšanu un kvalifikāciju līmeni, ko šis dokuments, ņemot vērā studiju un ar to saistīto praktisko mācību raksturu un ilgumu, ļauj prezumēt (skat. spriedumu, *Vlassopoulou*, 17. punkts; spriedumu *Morgenbesser*, 68. punkts un spriedumu *Pešla*, 39. punkts)

- 23 Tādējādi, pat ja atbilde uz pirmo jautājumu būtu noraidoša, it īpaši tādēļ, ka tāda situācija kā pamatlietā neietilpst Direktīvas 2005/36/EK piemērošanas jomā, jo prasītāja nav ieguvusi kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu, kas nozīmē, ka šāda situācija ES sekundārajos tiesību aktos nav harmonizēta, būtu jāuzskata, ka prasītājai vajadzētu būt tiesībām tieši atsaukties uz ES primārajiem tiesību aktiem. Šajā gadījumā kompetentajai iestādei saskaņā ar LESD un Hartas noteikumiem būtu jāizvērtē prasītājas profesionālā apmācība un jāsalīdzina tā ar Lietuvas Republikā prasīto profesionālo apmācību, kā arī jāņem vērā viņas profesionālā pieredze un papildu apmācība. Ja tiek atklātas kādas atšķirības, minētā iestāde varētu prasīt prasītājai kompensēt šīs atšķirības vai iegūt papildu profesionālo pieredzi. Citādi iesniedzējtiesai šķiet, ka kompetentās iestādes rīcību varētu uzskatīt par tādu, kas apgrūtina LESD un Hartā garantēto pamatbrīvību īstenošanu un šīs rīcības dēļ minēto brīvību īstenošana varētu šķist mazāk pievilcīga vai pat neiespējama.